ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ
ລະຫວ່າງ
ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ແລະ
ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ຣາຊະອານາຈັກໄທ
ວ່າດ້ວຍ ການຮ່ວມມືຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ຣາຊະອານາຈັກໄທ, ຊຶ່ງຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນວ່າ " ຄູ່ພາຄີ ";

ດ້ວຍຄວາມຫ່ວງໃຍ ກ່ຽວກັບ ການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ຊຶ່ງຖືວ່າເປັນການລະເມີດສິດທິຢ່າງຮ້າຍແຮງ ແລະ ເປັນການດູໝິ່ນຢຽບຢ່ຳ ກຽດສັກສີຂອງຄວາມເປັນມະນຸດ, ທັງສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບ ຕໍ່ການພັດທະນາດ້ານສຸຂະພາບຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ອາລົມ ແລະ ສິນລະທຳຂອງຄົນ ລວມເຖິງການສົ່ງຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ສາຍໃຍ ແລະ ຄຸນຄ່າຂອງສັງຄົມ;

ໂດຍແນໃສ່ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ປາບປາມກຸ່ມ ແລະ ອົງການອາຊະຍາກຳຂ້າມຊາດທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບການຄ້າມະນຸດຕາມອະນຸສັນຍາຂອງສະຫະປະຊາຊາດວ່າດ້ວຍ ການສະກັດກັ້ນ, ປາບປາມ ແລະ ລົງໂທດການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ຊຶ່ງເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ສົນທິສັນຍາສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອຕ້ານອາຊະຍາກຳຂ້າມຊາດ ທີ່ມີການຈັດຕັ້ງ ປີ 2000;

ໂດຍຍອມຮັບຫລັກການທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ " ຖະແຫລງການບາງກອກ ວ່າດ້ວຍ ການຍົກຍ້າຍຖິ່ນຖານທີ່ບໍ່ເປັນໄປຕາມລະບຽບ ປີ 1999 ";

ໂດຍເຊື່ອໝັ້ນວ່າ ການປາບປາມອາຊະຍາກຳກ່ຽວກັບການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ດ້ວຍການຮ່ວມມືຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນກ່ຽວກັບການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ເປັນມາດຕະການໜຶ່ງທີ່ມີປະສິດທິພາບ;

ດ້ວຍຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືທີ່ເປັນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງສອງປະເທດ,

ໄດ້ຕົກລົງກັນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ຂອບເຂດຂອງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ

<u>ມາດຕາ 1</u>: ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ ໃຊ້ກັບການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 2 ຂອງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້.

ຄຳນິຍາມ

<u>ມາດຕາ 2</u>: ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການດຳເນີນງານ ຕາມບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ :

ກ) "ການຄ້າມະນຸດ" ໝາຍເຖິງ ການຂົນຂວາຍຈັດຫາ, ຂົນສົ່ງ, ເຄື່ອນຍ້າຍ, ໃຫ້ທີ່ພັກເຊົາ ຫຼື ຮັບເອົາບຸກຄົນ, ໂດຍຮູບການຂົ່ມຂູ່, ໃຊ້ກຳລັງ ຫລື ການກະທຳອື່ນໆ ທີ່ມີລັກສະນະຂົ່ມຂູ່ທາງດ້ານຈິດໃຈ, ລັກພາຕົວ, ໃຊ້ກົນອຸບາຍຕົວະຍົວະຫລອກລວງ, ໃຊ້ອຳນາດໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫລື ສວຍໃຊ້ຄວາມອ່ອນແອໄປໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫລື ການໃຫ້ ຫລື ຮັບເງິນ ຫລື ຜົນປະໂຫຍດ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ອື່ນຍິນຍອມ ຈາກບຸກຄົນໜຶ່ງທີ່ມີອຳນາດເໜືອບຸກຄົນອື່ນ ໂດຍມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ. ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດແມ່ນລວມເຖິງການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກຜູ້ອື່ນ ໂດຍການຄ້າປະເວນີ ຫລື ຮູບແບບອື່ນຂອງການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດທາງເພດ, ແຮງງານ ຫລື ການບໍລິການແບບບັງຄັບ, ອອກແຮງງານ ຫລື ໃຊ້ແຮງງານແບບຂ້າທາດຫລື ການຕັດອະໄວຍະວະສ່ວນຕ່າງໆຂອງຮ່າງກາຍ.

ຂ) "ເດັກນ້ອຍ" ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸຕ່ຳກວ່າ 18 ປີ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ກົດໝາຍຄູ່ພາຄີຈະລະບຸໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕະການປ້ອງກັນ

<u>ມາດຕາ 3</u>: ຄູ່ພາຄີ ຈະດຳເນີນການປັບປຸງແກ້ໄຂກົດໝາຍທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ອຳນາດສານຂອງປະເທດຕົນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຖະແຫຼງການ ຫລື ສົນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ລັດຖະບານປະເທດຕົນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ.

<u>ມາດຕາ 4</u>: ຄູ່ພາຄີ ຈະຈັດໃຫ້ມີໂຄງການເພື່ອການສຶກສາ ແລະ ຝຶກອາຊີບ ໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ເພື່ອສ້າງໂອກາດການມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຈາກການຄ້າມະນຸດ.

<u>ມາດຕາ 5</u>: ຄູ່ພາຄີ ຈະພະຍາຍາມຢ່າງສຸດຄວາມສາມາດ ໃນການດຳເນີນມາດຕະການສະກັດກັ້ນການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ໂດຍສ້າງໂຄງການໃຫ້ການສຶກສາ, ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ເພີ່ມການບໍລິການທາງສັງຄົມເຊັ່ນ: ບໍລິການຈັດຫາງານ, ສ້າງລາຍໄດ້ ແລະ ບໍລິການຮັກສາສຸຂະພາບໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຄ້າມະນຸດ,ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນທົ່ວໄປກ່ຽວກັບປັດໃຈສ່ຽງຕໍ່ການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ.

ການປົກປ້ອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ

ມາດຕາ 6: ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຍຸຕິທຳ ແລະ ການປົກປ້ອງທາງກົດໝາຍ ໃນໄລຍະເວລາທີ່ລໍຖ້າ ຂັ້ນຕອນຂອງການສົ່ງກັບຄືນປະເທດ ຢ່າງເປັນທາງການ. ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງຄູ່ພາຄີ ຈະຈັດຫາສະຖານທີ່ພັກເຊົາຊົ່ວຄາວ ແລະ ໃຫ້ການປົກປ້ອງຢ່າງເໝາະສົມແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຕາມນະໂຍບາຍຂອງແຕ່ລະປະເທດ.

ມາດຕາ 7: ຄູ່ພາຄີ ຈະໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດໃນຄະດີຄ້າມະນຸດ ຕາມກົດໝາຍຂອງແຕ່ລະປະເທດ ແລະ ຈະໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອທາງດ້ານກົດໝາຍຕໍ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 8: ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ຈະຮ່ວມມືກັບອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ ເພື່ອໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ, ການຮັກສາສຸຂະພາບ ແລະ ການດຳເນີນການທີ່ຈຳເປັນອື່ນໆ, ເພື່ອໃຫ້ການປົກປ້ອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ແລະ ຄອບຄົວຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ການຮ່ວມມືໃນການປາບປາມການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ

ມາດຕາ 9: ພາກສ່ວນທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ໃນການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍຂອງສອງປະເທດ, ໂດຍສະເພາະຢູ່ຕາມບໍລິເວນຊາຍແດນ ຈະຮ່ວມມືກັນຢ່າງໃກ້ຊິດ ເພື່ອເປີດເຜີຍການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ທັງພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຂ້າມຊາຍແດນ.

ມາດຕາ 10: ຄູ່ພາຄີ ຈະຈັດໂຄງການຝຶກອົບຮົມແບບຝ່າຍດຽວ ຫລື ຮ່ວມກັນໃຫ້ແກ່ທຸກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອເພີ່ມຄວາມອາດສາມາດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນຄະດີການຄ້າມະນຸດ ແລະ ການປົກປ້ອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໃນຄະດີການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ.

ມາດຕາ 11: ກ) ຄູ່ພາຄີ ຈະສົ່ງເສີມການຮ່ວມມື ແບບທະວີພາຄີ ເພື່ອຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການຄ້າມະນຸດເຊັ່ນ: ການດຳເນີນຄະດີກັບຜູ້ຄ້າມະນຸດຂ້າມຊາດ, ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ, ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ທາງດ້ານກົດໝາຍ ໃນການດຳເນີນຄະດີອາຍາ; ແລະ

ຂ) ຄູ່ພາຄີຝ່າຍໜຶ່ງ ຈະໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນແກ່ຄູ່ພາຄີອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ທາງດ້ານກົດໝາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງກ່ຽວກັບການດຳເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດ ໃນຖານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບສັນຍາສາກົນຕ່າງໆ ທີ່ຄູ່ພາຄີໄດ້ລົງນາມ.

ມາດຕາ 12: ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງສອງປະເທດ ຈະຮ່ວມມືກັນເກັບກຳ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ແລະ ຂ່າວສານ ແລະ ລວບລວມຫລັກຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄ້າມະນຸດເຊັ່ນ: ເສັ້ນທາງ, ສະຖານທີ່, ເຄືອຂ່າຍ, ຮູບແບບ ແລະ ວິທີການຄ້າມະນຸດ ລວມທັງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບປະຫວັດຂອງບຸກຄົນທີ່ຄ້າມະນຸດ.

ມາດຕາ 13: ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງສອງປະເທດ ຈະຕ້ອງສ້າງແຜນການປົກປ້ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພໃຫ້ແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ແລະ ພະຍານບຸກຄົນ ອັນເນື່ອງມາຈາກການແກ້ແຄ້ນຫຼືການຂົ່ມຂູ່ໃນໄລຍະເວລາທີ່ມີການດຳເນີນຄະດີ ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນ ຕາມທີ່ເຫັນສົມຄວນ.

ການສົ່ງກັບຄືນປະເທດ

ມາດຕາ 14: ກ) ໃນການຈັດສົ່ງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ກັບຄືນປະເທດ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຈະຕ້ອງແຈ້ງລາຍຊື່ ແລະ ຂໍ້ມູນດ້ານຕ່າງໆຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ໂດຍຜ່ານທາງການທູດລ່ວງໜ້າໃຫ້ຄູ່ພາຄີອີກຝ່າຍໜຶ່ງຊາບ ກ່ຽວກັບການກະກຽມ ຮັບ-ສົ່ງ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ກັບຄືນປະເທດ ຊຶ່ງຈະໄດ້ດຳເນີນການ ບົນພື້ນຖານການເຫັນດີຂອງສອງຝ່າຍ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນຂອງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ ;

ຂ) ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຕ້ອງເປັນບຸກຄົນທີ່ມີສຳມະໂນຄົວ ຫລື ພູມລຳເນົາ ຫລື ຖິ່ນທີ່ຢູ່ ຫລື ມີການຢັ້ງຢືນ ຈາກອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນປະເທດທີ່ຮັບ.

ມາດຕາ 15: ກ) ຄູ່ພາຄີ ຈະຖືເອົາອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ທີ່ມີພາລະບົດບາດກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານດັ່ງກ່າວ ເປັນຈຸດປະສານງານ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການ ຮັບ-ສົ່ງ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ກັບຄືນປະເທດ;

ຂ) ຈຸດປະສານງານ ມີໜ້າທີ່ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1) ກະກຽມການຮັບ-ສົ່ງ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ກັບຄືນປະເທດ;
2) ດຳເນີນການຮັບ-ສົ່ງ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ກັບຄືນປະເທດ ຕາມແຜນການທີ່ໄດ້ກະກຽມໄວ້;
3) ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ໃນຂັ້ນຕອນການຮັບ-ສົ່ງ ກັບຄືນປະເທດ;
4) ເອົາໃຈໃສ່ຕິດຕາມການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ;
5) ສ້າງຕັ້ງເຄືອຂ່າຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານເພື່ອຕິດຕາມການດຳເນີນງານດ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ລະຫວ່າງໜ່ວຍງານບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ອົງການຈັດຕັ້ງພາຍໃນປະເທດ ແລະສາກົນທີ່ເຮັດວຽກປົກປ້ອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການກັບຄືນສູ່ສັງຄົມ

<u>ມາດຕາ 16</u>: ຄູ່ພາຄີ ຈະດຳເນີນການທຸກວິທີທາງເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ໃຫ້ກັບຄືນສູ່ສັງຄົມ ແລະ ຄອບຄົວໄດ້ຢ່າງປອດໄພ, ມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອຟື້ນຟູກຽດສັກສີ, ເສລີພາບ ແລະ ຄວາມພາກພູມຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 17: ຄູ່ພາຄີ ຈະສ້າງໂຄງການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ລວມທັງການຝຶກອົບຮົມທັກສະຊີວິດຕ່າງໆ ເພື່ອເພີ່ມໂອກາດທາງເລືອກໃນ ການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ການກັບຄືນສູ່ສັງຄົມ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ສ້າງໂຄງການຝຶກອົບຮົມປູກຈິດສຳນຶກ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຟື້ນຟູພັດທະນາ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ.

ການປະຕິບັດງານຮ່ວມກັນ

<u>ມາດຕາ 18</u>: ກ) ຄູ່ພາຄີຈະຈັດຕັ້ງຄະນະປະຕິບັດງານຮ່ວມ ເພື່ອດຳເນີນງານຮ່ວມກັນ ຊຶ່ງມາຈາກອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ;

ຂ) ຄະນະປະຕິບັດງານຮ່ວມ ຈະມີກອງປະຊຸມສາມັນ ຫລື ວິສາມັນ ຂຶ້ນກັບຄວາມຈຳເປັນ;

ຄ) ຄະນະປະຕິບັດງານຮ່ວມ ມີໜ້າທີ່ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1) ວາງແຜນດຳເນີນງານຮ່ວມກັນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເນື້ອໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້;
2) ດຳເນີນງານຮ່ວມກັບຄູ່ພາຄີ ໃນຂົງເຂດວຽກງານ ຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ;
3) ປະສານສົມທົບກັບ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ເພື່ອວາງແຜນຍຸດທະສາດ ທິດທາງປະຕິບັດ ແລະ ຂອບເຂດການດຳເນີນງານທີ່ຈຳເປັນອື່ນໆ ໃນວຽກງານຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຕາມເນື້ອໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້;
4) ປະເມີນຜົນການດຳເນີນງານຮ່ວມກັນ ຂອງຄູ່ພາຄີ ແລະ ລາຍງານຜົນໃຫ້ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງແຕ່ລະຝ່າຍຊາບ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
5) ສ້າງຂໍ້ສະເໜີ ເພື່ອສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ລະຫວ່າງຄູ່ພາຄີ,ໃນການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ; ແລະ
6) ຮ່ວມກັບຄູ່ພາຄີ ທົບທວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ໃນທຸກໆ 3 ປີ.

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

<u>ມາດຕາ 19</u>: ຄູ່ພາຄີ ຈະພະຍາຍາມແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບການຕີຄວາມໝາຍ ແລະ ການປະຕິບັດບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ ໂດຍການເຈລະຈາ.

<u>ມາດຕາ 20</u>: ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ ສາມາດປັບປຸງແກ້ໄຂໄດ້ ໂດຍການຕົກລົງເຫັນດີນຳກັນລະຫວ່າງຄູ່ພາຄີ.

<u>ມາດຕາ 21</u>: ກ) ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ນັບແຕ່ມື້ລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂ) ຄູ່ພາຄີ ຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ສາມາດຍົກເລີກບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ ໃນເວລາໃດກໍໄດ້ ໂດຍແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຄູ່ພາຄີອີກຝ່າຍໜຶ່ງຊາບ ໂດຍຜ່ານທາງການທູດ ແລະ ການຍົກເລີກດັ່ງກ່າວ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຫລັງຈາກຫົກເດືອນ ນັບແຕ່ມື້ທີ່ໄດ້ຮັບໜັງສືແຈ້ງການຍົກເລີກ.

ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານ,ຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍສິດອຳນາດຢ່າງຖືກຕ້ອງຈາກລັດຖະບານຂອງຕົນ ຈຶ່ງໄດ້ລົງນາມໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້.

ເຮັດທີ່ ບາງກອກ, ວັນທີ 13 ກໍລະກົດ-2005; ເປັນສອງສະບັບຕົ້ນ, ເປັນພາສາລາວ, ພາສາໄທ ແລະ ພາສາອັງກິດ, ທຸກສະບັບມີຄຸນຄ່າເທົ່າທຽມກັນ. ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໃນການຕີຄວາມໝາຍ ພາສາອັງກິດ ຈະໃຊ້ເປັນບ່ອນອີງ.

ຕາງໜ້າ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ	ຕາງໜ້າ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ຣາຊະອານາຈັກໄທ
ເລ ກາກັນຍາ ຮັກສາການ ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ	ປຣະຊາ ມາລີນົນ ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງພັດທະນາສັງຄົມ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ ຂອງມະນຸດ